EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 8.6.2021
COM(2021) 295 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o výsledcích pilotního projektu zaměřeného na systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) v oblasti elektronického obchodu

OBSAH

1. ÚVOD 2
2. ZÁKLADNÍ INFORMACE O SYSTÉMU IMI 2
3. OBLAST PŮSOBNOSTI PILOTNÍHO PROJEKTU – PRÁVNÍ USTANOVENÍ, NA KTERÁ SE SYSTÉM IMI VZTAHUJE 3
4. PŘÍPRAVA A ZAHÁJENÍ PILOTNÍHO PROJEKTU 4
5. PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY 5
6. POUŽÍVÁNÍ SYSTÉMU IMI BĚHEM PILOTNÍHO PROJEKTU 5
7. ZPĚTNÁ VAZBA ČLENSKÝCH STÁTŮ 6
8. OCHRANA ÚDAJŮ 8
9. PŘEKLADOVÉ FUNKCE 9
10. ZÁVĚR 10

1. ÚVOD

Tato zpráva pojednává o výsledcích pilotního projektu zaměřeného na používání systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) na podporu správní spolupráce podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES (směrnice o elektronickém obchodu)[1]. Zpráva vychází z čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 (nařízení o systému IMI)[2]. Podle tohoto článku musí Komise předložit hodnocení výsledků pilotního projektu včetně otázek ochrany údajů a účinných překladových funkcí Evropskému parlamentu a Radě. Cílem této zprávy je tudíž posoudit výsledky pilotního projektu o používání systému IMI, aby byla technicky provedena výměna informací mezi Komisí a vnitrostátními orgány. Zpráva usiluje o to, aby toto posouzení bylo prováděno jako součást mechanismu správní spolupráce stanoveného v článku 3 směrnice o elektronickém obchodu. Tato zpráva neposuzuje celkové fungování systému správní spolupráce, který je stanoven v uvedeném článku a který podléhá zvláštnímu posouzení v rámci hodnotící zprávy o směrnici o elektronickém obchodu[3]. Zpráva se rovněž nevztahuje na zvláštní mechanismus správní spolupráce platný pro zprostředkovatele, jak je navrhováno v rámci aktu o digitálních službách[4], který by se měl, jakmile bude přijat, konkrétně vztahovat na vymáhání harmonizovaných pravidel pro poskytování zprostředkovatelských služeb na vnitřním trhu.

2. ZÁKLADNÍ INFORMACE O SYSTÉMU IMI

Systém IMI byl vytvořen v rámci nařízení o systému IMI a byl vyvinut Komisí v úzké spolupráci s členskými státy (systém rovněž používají země EHP: Norsko, Island a Lichtenštejnsko). Jedná se o nástroj informačních technologií, který je bezpečný, vícejazyčný a flexibilní. Zároveň je uživatelsky přívětivý a je v souladu s pravidly pro ochranu údajů. Systém IMI je rovněž standardní volbou pro mnoho iniciativ vnitřního trhu, jež vyžadují systém pro správní spolupráci. Systém IMI pomáhá orgánům při plnění jejich přeshraničních povinností správní spolupráce v mnoha oblastech politiky jednotného trhu a v současné době podporuje postupy správní spolupráce v sedmnácti různých oblastech politiky. K lednu 2021 bylo v systému zaregistrováno více než 12 000 orgánů veřejné správy, které navzájem spolupracují. Systém IMI lze jednoduše či s vynaložením malého úsilí v oblasti vývoje přizpůsobit na podporu jiných oblastí politiky. Dokázal zmodernizovat přeshraniční správní spolupráci a zajistit, aby jednotný trh fungoval v praxi. Ačkoli jsou konečnými uživateli systému vnitrostátní orgány veřejné správy, z vylepšené spolupráce těží podniky a občané.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

[3] Viz SWD(2020) 348 final, část 2 přílohy 5, týkající se celkové hodnotící zprávy o směrnici o elektronickém obchodu, a příloha 8 s konkrétním zaměřením na mechanismus přeshraniční spolupráce.

[4] Viz návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES (COM(2020) 825 final).

Systém IMI lze používat ve všech jazycích EU: veškerý standardizovaný obsah, otázky, odpovědi, zprávy a textová pole formuláře jsou předem přeloženy. Při zadávání informací do „volných textových polí“ (do nichž uživatelé mohou vpisovat text přímo bez nutnosti vybírat z řady možností) je mimoto umožněn automatizovaný překlad. Systém je flexibilní a lze jej přizpůsobit jakékoli vnitrostátní správní struktuře: centralizované, plně decentralizované i různým kombinacím. Výměna informací prostřednictvím systému IMI je zcela bezpečná a je v souladu se všemi pravidly pro ochranu údajů. Všichni uživatelé kromě toho mohou využívat odbornou přípravu a podporu stávající sítě národních koordinátorů systému IMI. Používání systému nepředstavuje pro členské státy a země EHP žádné náklady na informační technologie. Veškeré pilotní projekty v systému IMI, včetně pilotního projektu v oblasti elektronického obchodu, podléhají hodnocení.

3. OBLAST PŮSOBNOSTI PILOTNÍHO PROJEKTU – PRÁVNÍ USTANOVENÍ, NA KTERÁ SE SYSTÉM IMI VZTAHUJE

Jako obecné ustanovení podle čl. 4 odst. 1 nařízení o systému IMI platí, že Komise může provádět pilotní projekty s cílem posoudit účinnost systému IMI při provádění ustanovení o správní spolupráci obsažených v aktech EU, které nejsou uvedeny v příloze uvedeného nařízení.

Směrnice o elektronickém obchodu je právním rámcem pro poskytování služeb informační společnosti na vnitřním trhu. Účelem směrnice je odstranit překážky přeshraničního poskytování těchto služeb v EU a poskytnout podnikům a občanům právní jistotu. Směrnice stanoví harmonizovaná pravidla pro tyto oblasti: i) transparentnost a požadavky na informace pro poskytovatele služeb informační společnosti; ii) obchodní sdělení; iii) elektronické smlouvy a iv) omezení odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb. Rovněž zlepšuje správní spolupráci členských států a usnadňuje samoregulaci.

Pokud jde o správní spolupráci, článek 3 směrnice o elektronickém obchodu stanoví mechanismus spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány, které zvažují omezení volného pohybu služeb informační společnosti přes hranice. Tento mechanismus spolupráce existuje vedle dalších nástrojů využívaných pro vnitrostátní požadavky a opatření týkající se služeb informační společnosti (jež často zahrnují různé subjekty v členských státech), jako je systém TRIS (Informační systém technických předpisů) nebo síť SOOS (síť pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele), které byly přijaty a/nebo vypracovány až po přijetí směrnice o elektronickém obchodu.

Pilotní projekt se vztahuje na ustanovení čl. 3 odst. 4, 5 a 6 směrnice o elektronickém obchodu. Tato ustanovení upravují postup, podle nějž může členský stát přijmout omezující opatření vůči dané službě informační společnosti, která není na jeho území zavedena. Přijetí těchto omezujících opatření podléhá hmotněprávním i procesním požadavkům. Hmotněprávní požadavky jsou stanoveny v čl. 3 odst. 4 písm. a) směrnice o elektronickém obchodu. Pokud jde o procesní podmínky, které jsou stanoveny v čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice o

elektronickém obchodu, členský stát musí před přijetím daných opatření a aniž je dotčeno soudní řízení, včetně předběžného řízení a kroků uskutečněných v rámci trestního vyšetřování, požádat členský stát usazení o přijetí opatření vůči dané službě informační společnosti. Pokud členský stát usazení tato opatření nepřijme nebo jsou jeho opatření nedostatečná, musí členský stát, který má v úmyslu omezující opatření přijmout, oznámit Komisi i členskému státu usazení svůj záměr přijmout tato opatření. Ustanovení čl. 3 odst. 5 stanoví podmínky pro naléhavý postup. Žádosti o opatření a oznámení uvedené v článku 3 směrnice o elektronickém obchodu jsou aktuálně zavedeny v systému IMI: systém podporuje správní spolupráci technickým způsobem v podobě modulu pro žadatele a oznamovatele. Modul pro oznamovatele rovněž zahrnuje oznámení opatření v rámci zrychleného postupu.

Zahájení pilotního projektu v oblasti směrnice o elektronickém obchodu bylo schváleno před přijetím nařízení o systému IMI. Z tohoto důvodu nebyl pilotní projekt zahájen přijetím prováděcího aktu, jak je běžně požadováno podle čl. 4 odst. 1 nařízení o systému IMI. Pilotní projekt je namísto toho výjimečně uveden přímo v čl. 29 odst. 1 nařízení, podle nějž Komise smí zahájit pilotní projekt s cílem posoudit, zda je systém IMI účinným, nákladově efektivním a uživatelsky přívětivým nástrojem pro provádění čl. 3 odst. 4, 5 a 6 směrnice o elektronickém obchodu.

Tato zpráva vychází ze: i) statistických informací získaných ze systému IMI; ii) zpětné vazby od členů skupiny odborníků pro oblast elektronického obchodu a iii) odpovědí z dotazníků v rámci dvou průzkumů o používání systému, které Komise zaslala členským státům v letech 2017 a 2019.

4. PŘÍPRAVA A ZAHÁJENÍ PILOTNÍHO PROJEKTU

Pilotní projekt zaměřený na používání systému IMI pro správní spolupráci v oblasti elektronického obchodu byl zahájen na konci listopadu 2013.

Strukturované formuláře pro sdělování obsahu v systému IMI (tj. pole, do nichž odesílatelé žádostí a příjemci oznámení vpisují informace) připravila Komise. Byly vytvořeny dva formuláře pro výměnu informací: formulář žádosti o opatření, která mají být přijata členským státem usazení, a další formulář pro oznámení opatření členským státem určení (včetně naléhavých případů).

Komise konzultovala navrhované formuláře s členskými státy. Na základě zpětné vazby byly formuláře dokončeny, přeloženy do všech úředních jazyků a začleněny do příslušných modulů systému IMI.

Před zahájením pilotního projektu uspořádala Komise dne 14. října 2013 v členských státech školení odborníků podílejících se na modulu elektronického obchodu. Od té doby poskytuje asistenční služba Komise pro systém IMI svým uživatelům technickou pomoc. Komise rovněž pravidelně informuje členské státy o aktuálním stavu pilotního projektu.

5. PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

V oblasti elektronického obchodu je v současné době v systému IMI registrováno 80 příslušných orgánů, které mají přístup do modulu pro žadatele, včetně národních koordinátorů systému IMI[5] v několika zemích. Členské státy v této oblasti obecně registrují mezi jedním až čtyřmi příslušnými orgány. Některé země ovšem registrují více orgánů. Například Chorvatsko zaregistrovalo do modulu pro žadatele pět příslušných orgánů a Kypr jich zaregistroval jedenáct.

Do modulu pro oznamovatele členské státy zaregistrovaly 68 příslušných orgánů, včetně sedmnácti národních koordinátorů systému IMI. Většina zemí registrovala mezi jedním až čtyřmi příslušnými orgány, ovšem Německo zaregistrovalo sedm orgánů a Kypr jedenáct.

Několik příslušných orgánů bylo zaregistrováno do obou modulů (pro žadatele i pro oznamovatele). To znamená, že v této oblasti politiky je celkem zaregistrováno 85 různých příslušných orgánů, včetně 27 národních koordinátorů systému IMI.

6. POUŽÍVÁNÍ SYSTÉMU IMI BĚHEM PILOTNÍHO PROJEKTU

Statistické údaje získané ze systému ukazují, že používání systému IMI bylo během pilotního projektu poměrně omezené, což znamená, že byl zaznamenán nízký objem výměny informací.

V období let 2013–2019 učinily členské státy celkem 255 výměn, z nichž 149 představovaly žádosti a 106 oznámení. V příloze této zprávy jsou uvedeny podrobné statistické údaje o počtu zaslaných výměn do konce roku 2019.

Během pilotního projektu předložilo 72 % žádostí Spojené království a 19 % žádostí předložilo Španělsko. Mezi poměrně aktivní odesílatele patřily rovněž tyto tři členské státy: Belgie, Německo a Irsko. Každý z nich zaslal 3 % žádostí (tj. souhrnně celkem 9 % žádostí bylo zasláno těmito třemi státy). Třemi členskými státy, které obdržely nejvíce žádostí, byly Kypr (33 % všech žádostí), Německo (17 %) a Nizozemsko (17 %).

V rámci modulu pro oznamovatele nejvíce oznamovala Itálie (58 % zaslaných oznámení), kterou následovalo Spojené království s 35 % zaslaných oznámení. Belgie oznámila opatření ve 4 % případů zaznamenaných v systému a Irsko zaslalo 2 % oznámení.

Statistické údaje ukazují, že některé členské státy se dosud nepodílely na žádné výměně informací v systému IMI. Některé země rovněž nebyly do oznámení v oblasti elektronického obchodu zasílaných prostřednictvím systému IMI zapojeny.

[5] Každý členský stát má v systému IMI jednoho národního koordinátora systému IMI, jehož povinnosti jsou uvedeny v článku 6 nařízení o systému IMI. Národní koordinátoři systému IMI jsou hlavními kontaktními osobami pro subjekty systému IMI v členských státech. Jejich úlohou je zajistit hladké fungování systému IMI, mimo jiné pomocí: i) registrace příslušných orgánů; ii) správy přístupu k různým modulům; iii) podpory uživatelů a iv) zajištění účinného fungování systému IMI.

Pokud jde o případy v modulu pro žadatele, 74 % žádostí (110) zaslaných do 31. prosince 2019 bylo zodpovězeno a formálně uzavřeno. Kromě toho bylo 9 % žádostí zamítnuto a 8 % žádostí staženo.

V modulu pro oznamovatele byly veškeré výměny formálně ukončeny. Co se týče oznámených opatření, doba trvání opatření byla trvalá v 94 % případů a dočasná ve 4 % případů.

Hodnoty z roku 2020 neukazují žádný značný nárůst v používání systému. V roce 2020 bylo prostřednictvím systému IMI zasláno šestnáct žádostí o opatření a osmnáct nových oznámení. Německo zaslalo šest žádostí o opatření, Spojené království podalo pět žádostí o opatření, Itálie zažádala třikrát a Nizozemsko požádalo o opatření dvakrát. Členské státy, které tyto žádosti obdržely, se různí: v případě Irska, Itálie, Kypru a Lucemburska obdržel každý z těchto států dvě žádosti, zatímco Francie, Rakousko, Portugalsko, Německo, Nizozemsko, Spojené království, Lucembursko a Belgie obdržely po jedné žádosti. Itálie byla i nadále nejaktivnějším odesílatelem oznámení, jelikož odeslala patnáct z osmnácti oznámení, zatímco Nizozemsko odeslalo dvě oznámení a Spojené království jedno oznámení. Začátkem roku 2021 byl stav pěti žádostí uzavřený, pět žádostí bylo přijato, pět žádostí bylo staženo a jedna žádost čekala na přijetí. Co se týče stavu oznámení, dvanáct z nich bylo uzavřeno, dvě zůstala otevřená pro vznesení připomínek a u čtyř oznámení byl stav „neaktivní / osobní údaje skryté“.

7. ZPĚTNÁ VAZBA ČLENSKÝCH STÁTŮ

Jelikož byl pilotní projekt zahájen v roce 2013, Komise provedla dva uživatelské průzkumy o používání systému IMI, jeden v roce 2017 a druhý v roce 2019. Cílem těchto průzkumů bylo zajistit, aby v hodnocení pilotního projektu byla zohledněna zpětná vazba členských států. V obou případech byly členské státy požádány, aby podaly jednoduché vyjádření k průzkumu shrnující zpětnou vazbu svých orgánů zaregistrovaných v modulech elektronického obchodu v systému IMI.

V roce 2017 se k průzkumu vyjádřilo osmnáct členských států, přičemž dvanáct z nich uvedlo, že použily systém IMI k výměně informací v oblasti elektronického obchodu. Z vyjádření vyplynulo, že 55 % respondentů považuje celkovou zkušenost s výměnou informací prostřednictvím systému za pozitivní nebo do jisté míry pozitivní. Ovšem 38 % respondentů uvedlo, že od roku 2014 rovněž použily jiný komunikační prostředek než systém IMI: i) aby požádaly členský stát usazení o přijetí opatření týkajících se činnosti poskytovatele služby informační společnosti nebo ii) když oznamovaly opatření týkající se činnosti poskytovatele služeb informační společnosti.

Podle průzkumu mělo 11 % respondentů obtíže při rozhodování, zda má být oznámení zasláno: i) prostřednictvím systému IMI na základě článku 3 směrnice o elektronickém obchodu; ii) prostřednictvím opatření pro oznámení stanovených v nařízení o spolupráci v

oblasti ochrany spotřebitele[6] nebo iii) prostřednictvím opatření pro oznámení stanovených ve směrnici o transparentnosti jednotného trhu[7].

Průzkum ukázal, že 77 % členských států uznalo nebo do jisté míry uznalo, že pilotní projekt prokázal, že systém IMI je vhodným nástrojem na podporu správní spolupráce podle čl. 3 odst. 4, 5 a 6 směrnice o elektronickém obchodu[8]. Celkem 83 % respondentů se domnívá, že pilotní projekt IMI v oblasti elektronického obchodu by měl pokračovat, ale s určitými zlepšeními, jako je větší uživatelská podpora.

Komise zahájila svůj druhý on-line průzkum v roce 2019; tohoto průzkumu se zúčastnilo 25 členských států a Norsko.

Z odpovědí v tomto druhém průzkumu vyplynulo, že systém IMI pro výměnu informací podle směrnice o elektronickém obchodu využilo 16 zemí (61 %). Země, které pro tento účel systém nevyužily, uvedly jako možný důvod, že orgány jednoduše neměly potřebu systém IMI v této oblasti použít.

Respondenti druhého průzkumu uvedli, že 57 % (patnáct zemí) obdrželo prostřednictvím systému IMI žádosti o přijetí opatření vůči poskytovatelům služeb informační společnosti a jedenáct z těchto patnácti zemí hodnotilo celkovou zkušenost s výměnou informací jako pozitivní nebo do jisté míry pozitivní. Osm zemí, které odpovídaly v rámci druhého průzkumu, obdrželo prostřednictvím systému IMI oznámení o přijatých opatřeních v dané zemi, která se týkala činnosti poskytovatele služby informační společnosti a 50 % z nich (tj. čtyři země) považovalo zkušenost se systémem IMI za pozitivní nebo do jisté míry pozitivní. Celkem 53 % respondentů (čtrnáct zemí) druhého průzkumu souhlasilo nebo rozhodně souhlasilo, že systém IMI nabízí bezpečné řešení pro výměnu informací s ostatními zeměmi.

Šest zemí (23 % respondentů) v druhém průzkumu uvedlo, že měly obtíže při rozhodování, zda má být oznámení zasláno: i) prostřednictvím systému IMI; ii) prostřednictvím opatření pro oznámení stanovených v nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele nebo iii) prostřednictvím opatření pro oznámení stanovených ve směrnici o transparentnosti jednotného trhu.

Osmnáct zemí (66 % respondentů druhého průzkumu) souhlasilo nebo do jisté míry souhlasilo s tvrzením, že pilotní projekt prokázal, že systém IMI je vhodným nástrojem na podporu správní spolupráce podle čl. 3 odst. 4, 5 a 6 směrnice o elektronickém obchodu.

[6] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1).

[7] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

[8] Tyto údaje se nevztahují na hodnocení příslušných pravidel, ale spíše na technické aspekty systému IMI.

Podle čtrnácti zemí účastnících se druhého průzkumu by měl pilotní projekt systému IMI v oblasti elektronického obchodu pokračovat s větší uživatelskou podporou a zlepšeními.

Dne 8. října 2019 Komise v rámci setkání skupiny odborníků pro oblast elektronického obchodu požádala členské státy o jejich praktické zkušenosti se systémem IMI. Komise se členských států dotázala: i) zda při spolupráci na základě příslušných článků směrnice o elektronickém obchodu vnímaly nějaká omezení; ii) zda mají návrhy na zlepšení mechanismu spolupráce uvedeného ve směrnici a iii) jakou mají představu o možných pravidlech spolupráce v rámci potenciální nové právní iniciativy.

V příspěvcích do diskuse během setkání členské státy zdůraznily tyto body:

- Používání systému IMI v oblasti politiky elektronického obchodu bylo dosud omezené.
- Skutečnost, že některé členské státy systém nikdy nevyužily, mohla nastat z důvodu, že o něm neměly ponětí. Některé členské státy ovšem poznamenaly, že v jejich případě neexistovalo žádné opatření, které by bylo nutné oznámit, ani žádná potřeba žádat o opatření.
- Je zapotřebí vyjasnit, kdy se má použít jiný mechanismus spolupráce (IMI/SOOS/TRIS).
- Členské státy uvítaly a velmi podpořily rozšíření systému IMI do sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele od roku 2020. Očekávaly, že rozšíření pomůže vyjasnit rozdíly mezi výměnou informací prostřednictvím modulu v oblasti elektronického obchodu v rámci systému IMI a prostřednictvím podobných forem spolupráce v rámci sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.
- Mnoho členských států považovalo systém za užitečný a snadno použitelný. Zároveň však poznamenaly, že uživatelům nemusí být vždy jasné, kdo jsou kontakty systému IMI v jiných členských státech nebo kdo jsou národní koordinátoři systému IMI (tito národní koordinátoři systému IMI by mohli poskytovat podporu v konkrétních otázkách týkajících se oblasti elektronického obchodu).
- Některé členské státy se domnívají, že používání systému IMI může být zátěží, zejména pro místní orgány, které systém neznají. Tyto členské státy ovšem dodávají, že dobré fungování jakéhokoli nástroje může být zajištěno prostřednictvím správného řízení, např. „ústředním orgánem“ odpovědným za konkrétní modul v oblasti elektronického obchodu.
- Některé členské státy uvedly, že účinné a úspěšné používání systému IMI je otázkou vnitřní organizace a řízení.

8. OCHRANA ÚDAJŮ

Zpracování osobních údajů v systému IMI je v souladu s ustanoveními nařízení (EU) 2016/679 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, GDPR)[9] a nařízení (EU) 2018/1725 (nařízení o ochraně interních údajů)[10]. Bezpečné zpracování osobních údajů je zajištěno článkem 14 nařízení o systému IMI, který stanoví jasné lhůty pro zpracování osobních údajů v systému. Výměna informací prostřednictvím systému IMI tudíž zajišťuje ochranu osobních údajů a je v souladu s nařízením GDPR, jelikož samotné nařízení o systému IMI zajišťuje nezbytný soulad.

Kapitola III nařízení o systému IMI stanoví hlavní pravidla pro zpracování osobních údajů a bezpečnost v systému IMI. Podle těchto pravidel musí subjekty systému IMI (příslušné orgány, koordinátoři systému IMI, Komise a instituce a jiné subjekty Unie) provádět výměnu a zpracování osobních údajů pouze pro účely stanovené v příslušných ustanoveních aktů Unie, které se zabývají oblastmi politiky podporovanými systémem. Údaje předložené systému IMI subjekty údajů se musí využívat pouze k účelům, k nimž byly poskytnuty.

Osobní údaje zpracovávané v systému IMI musí být kromě toho v systému zablokovány (dostupné v systému, avšak nedostupné k náhledu), jakmile přestanou sloužit k účelu, pro nějž byly shromážděny, v závislosti na konkrétním druhu správní spolupráce. Osobní údaje zpracovávané v systému IMI musí být zpravidla zablokovány nejpozději do šesti měsíců od formálního ukončení postupu správní spolupráce. Systém automaticky odstraňuje osobní údaje z žádostí a oznámení. To znamená, že zablokované údaje jsou v systému IMI automaticky vymazány po uplynutí tří let od formálního ukončení postupu správní spolupráce.

V souladu s nařízením GDPR jsou navíc subjekty systému IMI odpovědné za přijetí veškerých nezbytných procesních a organizačních opatření, aby byla zajištěna bezpečnost osobních údajů, které v systému IMI zpracovávají.

V průběhu pilotního projektu nebylo požádáno o předčasné odstranění údajů v rámci žádné výměny informací v oblasti elektronického obchodu. Komise nebyla požádána o poskytnutí přístupu k zablokovaným údajům (podle nařízení o systému IMI) ani o úpravu osobních údajů uložených v systému IMI.

Prohlášení o ochraně soukromí je zveřejněno na domovské stránce systému IMI[11].

9. PŘEKLADOVÉ FUNKCE

[9] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

[10] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

[11] https://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/_docs/data_protection/privacy_statement_cs.pdf

Systém IMI je vícejazyčným nástrojem. Usnadňuje výměnu informací pomocí předem přeložených formulářů, textových polí, otázek, odpovědí a zpráv. Veškeré výměny v systému lze doplnit o informace ve formě volného textu, pro něž systém nabízí strojový překlad.

V oblasti elektronického obchodu se volný text v předem přeložených formulářích využívá většinou ke sdělení informací o podrobném popisu opatření nebo testu přiměřenosti.

Integrovaná funkce pro překlad volného textu se od zahájení pilotního projektu podstatně vylepšila díky vývoji předchozí služby automatizovaného překladu Evropské komise (mt@EC) do současné podoby služby elektronického překladu (e-translation)[12].

Elektronický překlad byl v systému IMI zaveden v roce 2014. Od té doby nepřetržitě zlepšuje kvalitu výsledného překladu a dobu odezvy dané služby. Strojový překlad je nabízen pro všechny možné kombinace úředních jazyků EU.

V systému IMI **bylo provedeno několik systémových vylepšení s cílem usnadnit používání mechanismu integrovaného strojového překladu**:

- překlady volného textu se nyní zobrazují v kontextu (tj. původní text je zobrazen na obrazovce),
- veškerý volný text v rámci výměny informací lze přeložit do preferovaného jazyka uživatele systému IMI pomocí jediného kliknutí/akce,
- dočasné ukládání překladů zajišťuje a umožňuje rychlou odpověď na žádosti o překlady.

Další vylepšení, jako je zavedení výstupů strojového překladu do zpráv (vizuálně odlišených od předem přeloženého obsahu) nebo strojový překlad příloh, se plánují do budoucna. Tato vylepšení a tyto funkce ovšem nebudou specifické pro systémový modul oblasti elektronického obchodu, ale budou obecnými prvky v celém systému.

10. ZÁVĚR

Od roku 2013 funguje systém IMI jako technický systém na podporu mechanismu spolupráce uvedeného v článku 3 směrnice o elektronickém obchodu. Umožňuje příslušným orgánům jednotlivých členských států: i) komunikovat přímo, rychle a snadno v rámci bezpečné online

[12] Elektronický překlad je jedním ze základních prvků Nástroje pro propojení Evropy. Jeho hlavním cílem je pomoci evropským a vnitrostátním orgánům veřejné správy při výměně informací navzdory jazykovým bariérám v EU. Využití této funkce umožní orgánům veřejné správy, občanům a podnikům v EU používat digitální služby v jazyce podle vlastního výběru. https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/display/CEFDIGITAL/eTranslation.

platformy a ii) překonat jazykovou bariéru tím, že jim zpřístupní předem přeložené soubory standardních otázek a odpovědí[13].

Na základě informací uvedených v této zprávě dospěla Komise k těmto závěrům:

- **Systém IMI byl dosud bezpečným a vícejazyčným nástrojem** pro: i) vyřizování a ukládání žádostí a oznámení vnitrostátních orgánů zapojených do mechanismu správní spolupráce na základě článku 3 směrnice o elektronickém obchodu a ii) sledování vzájemných vztahů mezi orgány v této oblasti.
- **V rámci současného regulačního rámce** by měl pilotní projekt systému IMI pro směrnici o elektronickém obchodu pokračovat.
- **Měly by být provedeny technické úpravy** s cílem zlepšit uživatelskou přívětivost postupů v případě žádostí o opatření a oznámení opatření v souladu s celkovým systémem spolupráce uvedeným ve směrnici o elektronickém obchodu a s ohledem na zkušenosti získané při provádění uvedené směrnice[14].
- Komise by ve spolupráci s členskými státy měla provádět **činnosti ke zvyšování povědomí** o pilotním projektu a **posílit podporu uživatelů systému IMI**.

Na základě obecných prvků systému by se mělo analyzovat a prověřit provedení těchto **technických zlepšení**:

- restrukturalizace informací o rozhraní,
- upomínky týkající se nevyřízených odpovědí na (nepřijaté a/nebo nezodpovězené) žádosti,
- jasnější uvedení lhůty pro odpověď respondenta,
- vylepšený nástroj vyhledávání pro žádosti,
- funkce kopírování údajů ze žádostí do oznámení,
- potenciální propojení s ostatními výměnami v rámci systému IMI.

Pokud jde o poslední uvedený bod, od ledna 2020 je systém IMI používán jako nový nástroj informačních technologií sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. Systém rovněž od svého zavedení podporuje oznamovací povinnost podle směrnice o službách. Tyto oblasti podporované systémem naznačují, že existují synergie, které by bylo vhodné prozkoumat a využít během druhé fáze pilotního projektu. Součinnost se sítí pro spolupráci v oblasti

[13] Je třeba poznamenat, že základní prvky mechanismu spolupráce jsou uvedeny ve směrnici o elektronickém obchodu, a tudíž nejsou předmětem této zprávy. Viz výše uvedená poznámka pod čarou č. 3.

[14] V tomto ohledu poukázala hodnotící zpráva o směrnici o elektronickém obchodu na potřebu vyjasnit určité aspekty systému oznamování. Budoucí technické úpravy systému IMI by tudíž měly umožnit potřebná vyjasnění ohledně fungování tohoto systému oznamování.

ochrany spotřebitele rozhodně pomůže lépe vyjasnit, který postup v oblasti elektronického obchodu použít.

Podporu uživatelů systému IMI zapojených do pilotního projektu lze posílit těmito postupy:

- strukturovaná návaznost na výměny,
- pravidelné statistické vykazování o žádostech a oznámeních,
- odborná příprava a poradenství pro uživatele.

Problematické oblasti

Zvýšit omezené množství výměn může být náročné.

Nevyřešené otázky

Součinnost se sítí pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele je nutné dále rozvinout; je nutné posílit uživatelskou podporu.

Pozitivní vývoj

Systém IMI napomáhá zlepšovat uplatňování směrnice o elektronickém obchodu poskytováním bezpečné online platformy pro výměnu informací a oznámení správních orgánů. Trvalá spolupráce členských států, jakož i právní a technická podpora a vylaďování jsou zásadní, aby systém IMI v této oblasti mohl řádně fungovat i nadále.

Touto zprávou plní Komise požadavek na podávání zpráv podle čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2012.

Komise vyzývá Evropský parlament a Radu, aby tuto zprávu vzaly na vědomí.